

MISEL DALJAVE

Moje lice je temna kri.
Moje lice je zora Alte in njena
sleherna dlan.

Moj spomin prebuja besede v izgovorjavo
in pušča za seboj tišino nemenja.
Ali tišina sliši?

Ciklično prihajanje in odhajanje
nasmeha, ki boža preprosto zaupanje,
vzbuja tudi bolečino.
Roka matere, ki odhaja, ne skriva

Prinesli ste tudi lesket in sijoče dni.
Vendar v vas ni ničesar,
da bi odražalo poljub, ki ostane.